

Călin să facă. Era chiar grozav să ai prieteni atât de inteligenți, care cunoșteau atât de multe lucruri, pentru care părinții Lunei credeau că sunt prea mici!

Luna abia aștepta să ajungă la școală. Trebuia neapărat să le povestească Melaniei și lui Călin despre secretul pe care îl aflase de la veverițele-spion.

Poate ei erau mai deschiși la vestea pe care voia să le-o spună.

Graba Lunei atrase atenția părinților ei.

— Hopa! exclamă tatăl ei uimit. Te-ai pregătit deja pentru ore? Ah, vrei să primești daruri frumoase anul ăsta de Crăciun, încercă el să ghicească.

Luna își dădu ochii peste cap.

— Tati, ce spui acolo? Doar știi că-mi place să merg la școală. În plus, mai e mult până vine iarna, ca să nu mai zic de Crăciun.

Domnul Silva se uită pe fereastră.

— Așteaptă puțin! O să vezi că în curând vom avea parte de temperaturi scăzute. Îi aruncă doamnei Silva o privire plină de înțeles. Pippa avea dreptate: nu trebuie să așteptăm prea mult.

— Luna!!! Drago sări pe pantalonii ei. Nu face asta!
O să te pedepsească. Și atunci va trebui să stăm și noi în casă să te păzim. Absolut plictisitor!

Luna trase aer adânc în piept.

— Îți zic eu ție ceva, tata: eu sunt elevă. Școala este cel puțin la fel de obositoare ca serviciul tău de pădurar. Trebuie să mă crezi!

Doamna Silva oftă și își luă fiica în brațe.

— Știm deja asta, draga mea. Nu-i niciun motiv pentru atâta vânzoleală. Bun, și-acum... fiecare la serviciul lui. Îți doresc o zi frumoasă la școală! Îi dădu un pupic Lunei și apoi tatălui ei. O să las câinii liberi, se vede că sunt cam scăpați de sub control. Luna își luă bicicleta, iar șoricarii o conduseră o bucată din drum.

— Mulțumesc, dragilor, spuse ea. M-ați salvat. Eram pe punctul de-a spune totul.

Daisy își lăsă capul într-o parte.

— Cred că prin asta ne-am câștigat o recompensă. Ce-ai de mâncare pentru pauza de masă?

Luna râse.

— Mâncăcioasă mai ești! Doar ce-ai mâncat mai devreme.

Am un sendviș cu brânză tartinabilă și câteva felii de castravete.

Daisy scutură din cap.

— Pfff, de ce nu-ți iei și tu la școală un sendviș cu carne?

Așa dorește pădurarul. Acum, Hector se teme că, dacă o să dispară iar găini și iepuri, el va fi acuzat. S-a gândit chiar să plece din pădure pe perioada iernii. Are niște rude la trei zile de mers de aici. Luna scutură din cap.

— Eu chiar nu înțeleg de ce toată lumea se panichează din cauza unor râși inofensivi. Am înțeles că li se va construi un adăpost de iarnă, dar în rezervație. Acolo vor fi hrăniți și nu vor fi nevoiți să vâneze, dar toți cei care au auzit despre asta zici că au luat-o razna.

Mustățile Miei tremurără din nou, de parcă ar fi fost suflăte de vânt.

— Așadar, ai știut despre asta și nu ai spus nimănui nimic? mieună ea indignată. De ce ți-au dat ție bufnițele flautul fermecat, dacă nu vorbești cu noi? Da, am fost chiar de la început sceptică dacă ai fi tu cea potrivită sau nu. Iar acum mai iei sub protecția ta și aceste

